

Czytania: 2 Mch 6,18-31; Ps 3,2-3.4-5.6-7; Aklamacja 1 J 4,10b; Ewangelia Łk 19,1-10

Ofiarowanie NMP – wspomnienie

Dzisiejsze pierwsze czytanie ma być zachętą do życia według Bożych praw, pobożnie i bogobojnie. Warto prowadzić życie zgodne z przykazaniami Bożymi nawet wtedy, gdy trzeba z tego powodu cierpieć, być poniżanym czy wyśmiewanym. To co nas spotyka od ludzi nie jest aż tak istotnie. To z czym i jacy staniemy przed Bogiem, to jest najważniejsze i powinno być przedmiotem naszej troski. Takim przykładem troski jedynie o sprawy Boże jest dla nas zawsze NMP, Maryja, której całe życie było doskonale związane z wypełnianiem woli Bożej. Dziś wspominamy ofiarowanie Matki Bożej w świątyni. Według pewnego starożytnego dokumentu rodzice Maryi nie mogli mieć dzieci, ale oboje się modlili o potomstwo podejmując modlitwy i posty. Pewnego dnia anioł ukazał się obojgu mówiąc, że ich prośby zostały wysłuchane. Annie anioł powiedział, że pocznie i porodzi dziecko „i będzie ono wysławiane po całej ziemi”. Anna w odpowiedzi na to przysięgła, że odda dziecko, które się narodzi w ofierze Panu Bogu i będzie w Jego służbie przez wszystkie dni swojego życia. Kiedy Maryja miała trzy lata oddano ją na służbę w świątyni Jerozolimskiej pod opiekę kapłanów, a kapłan który ją przyjmował powiedział: „Pan wywyższył twoje imię wśród wszystkich pokoleń, przez ciebie objawi On u kresu dni odkupienie swoje synom Izraela”. Całe życie Maryi było związane z czystością, z tym co święte oraz z wyłączną służbą i ofiarowaniem się Panu Bogu. Ona stała się ziemską matką Zbawiciela, który ją jako pierwszą zachował wolną od jakiegokolwiek grzechu, i który przyszedł, aby cały czas, przez wszystkie pokolenia szukać i zbawiać, ocalać tych, którzy się pogubili.

Prośmy o łaskę wiary i abyśmy szczerym sercem Pana Boga szukali i Jemu zawsze służyli.

o. Wiesław Jonczyk SJ